

[Miljøministeren]

Hr. Leif Hermann siger, at ministeren ikke har taget til genmæle over for alle de udsagn, der har været om debatoplæggene. Det kan godt være, det er en fejl, at jeg ikke på et tidligere tidspunkt – eller i hvert fald nu, hvor retningslinierne for lovgivningsarbejdet er afstukket i forhold til styrelserne – er fremkommet med nogle principielle artikler om hovedsynspunkterne. Det burde jeg nok have gjort, men så er jeg da glad for, jeg i dag får lejlighed til at sige noget om de hovedsynspunkter, der indgår i den overordnede lovgivning.

Først og fremmest er det naturligtvis at styrke varetagelsen af miljø- og naturhensyn. Jeg havde ikke troet, det skulle være nødvendigt så stærkt at understrege det, men det er gået op for mig i forbindelse med debatoplæggene, at man åbenbart skal understrege de mest selvfølgelig ting. Naturligtvis sidder vi i Miljøministeriet og laver lovgivning for at varetage miljø- og naturhensyn.

Det andet er, at vi må forstærke arbejdet med at forebygge, så vi forhindrer, at miljø- og naturproblemer opstår.

Det tredje grundprincip er at sikre, at ansvar og beføjelser følges ad i lovgivning og administration. Men kunne også for dem, der er mere orienteret i den retning, sige, at rettigheder og pligter skal følges ad. Det er en lidt anden måde at sige det på.

Det fjerde er, at man skal løse de problemer, der opstår, i integration med de erhvervsmæssige interesser. Og for at det ikke skal misforstås, så kan det også siges på en anden måde: Problemerne skal løses i form af renere teknologi, ved at følge produkterne fra deres begyndelse til deres slutdeponering eller genanvendelse.

Det femte er selvfølgelig, at det også skal bidrage til regeringens samlede afbureaukratiseringsplan, men det er jo ikke sådan et flop i retning af, at man bare afbureaukratiserer for at afbureaukratisere. Man afbureaukratiserer faktisk for, at borgerne får bedre muligheder for at komme til at spille sammen med statslige, kommunale og amtskommunale interesser.

Og det sjette er så, at man skal frigøre ressourcer og skabe grundlag for omprioritering.

Det er de seks grundprincipper, vi har afstukket som retningslinier for den kommende lovgivning, men det er jo overordnede principper. Det mener jeg også er det, vi må gøre fra politisk hold i første omgang.

Derudover har vi nogle hovedområder, som vi gerne vil styrke. Det første er beskyttelse af de naturtyper, der tjener som levesteder for dyr og planter, og som indeholder karakteristiske landskabs-elementer. Det andet er beskyttelse af udryddelsestruede vilde dyr og planter. Det tredje er bedre vilkår for friluftslivet. Det fjerde er den forebyggende indsats til begrænsning af forureningen. Det femte er gennemførelse af en ordning, hvorefter virksomheder, der var igangsat ved miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden den 1. oktober 1974, over en passende årække skal ansøge om miljøgodkendelse. Det sjette er, at vi vil have hjemmel til tilvejebringelse af kvoteordninger, der kan lægge loft over emissionen af forurenende stoffer uden brug af konkrete afgørelser. Det syvende er, at der skal ske en fortsat decentralisering. Det er et grundprincip, som også går igen i landsplanredegørelsen, at der skal ske en fortsat decentralisering. Skal den lykkes, er det dog samtidig nødvendigt, at vi også kan sikre de statslige interesser dér, hvor de måtte være. Det ottende er, der skal ske en videreudvikling af offentlighedsprincippet. Og det niende er en helhedsorienteret samlet administration af det åbne land hos amtsrådene.

Det er de overordnede grundprincipper, som vi arbejder med i Miljøministeriet, og som jo da til en vis grad er indgået i debatten, men også kun til en vis grad.

Men det er altså forebyggelsesgrundtanken, der er afgørende, og derfor er der ingen modstrid med Brundtlandtankegangen, tværtimod. Men jeg kan godt se, at jeg i hvert fald personligt trænger til lidt pædagogiske hjælpemidler, siden der kan være tvivl om, at det faktisk er miljøhensyn og naturhensyn, som vi har ønsket at varetage i Miljøministeriet. Jeg kan også godt se, at jeg kan gå mere principielt ind i debatten om de overordnede hensyn. Nu har jeg startet her, og så kan man jo gå videre med avisindlæg og andet.

Hermed har jeg svaret på noget af det, som fru Dorte Bennedsen var inde på. Fru Dorte Bennedsen sagde, at det er svært at se ministerens svar. Ja, for det er et debatoplæg, og landsplanredegørelsen var jo altså også et debatoplæg. Men derfor kan jeg da godt se, at man måske skulle have fulgt det op – som jeg nu har gjort – på et tidligere tidspunkt.